

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ЛЬВІВСЬКА НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ МИСТЕЦТВ
КОСІВСЬКИЙ ІНСТИТУТ ПРИКЛАДНОГО ТА ДЕКОРАТИВНОГО МИСТЕЦТВА

КАФЕДРА ДЕКОРАТИВНО ПРИКЛАДНОГО МИСТЕЦТВА

СИЛЛАБУС
навчальної дисципліни
«ТЕХНОЛОГІЧНА ПРАКТИКИ»

для студентів галузі знань **02 Культура і мистецтво**
напряму підготовки **023 образотворче мистецтво,**
декоративне мистецтво, реставрація

денної форми навчання
Спеціальність «художній метал».
Кафедра декоративно-прикладного мистецтва

м. Косів 2020 р.

Силлабус навчальної дисципліни «Технологічна практика» для студентів II курсу галузі знань 02 Культура і мистецтво, напряму підготовки 023 образотворче мистецтво, декоративне мистецтво, реставрація, денної форми навчання. Спеціальність «художній метал».

Силлабус – навчальна програма дисципліни, що включає в себе опис навчальної дисципліни, мету та завдання, модулі, змістові модулі, теми занять, кількість годин лекційних, практичних та самостійної роботи, вимоги викладача, критерії оцінки, список основної та додаткової літератури.

Силлабус – це персоніфікована програма викладача для навчання студентів з дисципліни, що оновлюється на початок кожного навчального року. Розробляється силлабус на засадах освітньої програми підготовки фахівця рівня бакалавра відповідно до навчальної програми з врахуванням логічної моделі викладання дисципліни.

Розробник: Вах Іван Станіславович, кандидат наук, доцент кафедри декоративно-прикладного мистецтва.

Силлабус розглянутий та затверджений на засіданні кафедри декоративно-прикладного мистецтва.

Протокол від „25” серпня 2020 року № 3.

В.о завідувача кафедри

I. С. Вах

1. ЗАГАЛЬНА ІНФОРМАЦІЯ ПРО КУРС

Назва курсу, мова викладання	Технологічна практика
Викладач	Вах Іван Станіславович, доцент
Профайл викладача	
Е-mail:	ivanvakh@gmail.com
Сторінка курсу	
Консультації	Щодня у 58 аудиторія з 15 ⁰⁰ до 16 ⁰⁰ год.

2. АНОТАЦІЯ ДО КУРСУ

Цей вид практики є першим виробничим етапом практичної підготовки студентів до професійної діяльності, на якому закладаються основи практичних вмінь і навичок, творчого ставлення до діяльності, відбувається формування професійних якостей особистості майбутнього спеціаліста з художнього металу.

Технологічна практика проводиться впродовж двох тижнів в 3-му семестрі після вивчення основних дисциплін «технологія», «робота в матеріалі», «основи композиції» в рамках навчального процесу у звільнений від аудиторних занять час і носить в більшій мірі не методичний, а практичний характер.

Практика організовується, як відносно самостійне виконання студентами завдань, передбачених програмою практики, у спеціально організованих умовах педагогічного процесу з наступним звітом і аналізом керівника. Це дає можливість студентам пробувати свої сили в підготовці спеціаліста з художнього металу.

Крім того, технологічна практика, поряд з попередньою вивченими дисциплінами, є важливим етапом у підготовці до вивчення дисциплін: робота в матеріалі, технологія, композиція, проектно-конструкторська практика та виконання кваліфікаційної роботи.

3. МЕТА ТА ЗАВДАННЯ КУРСУ

Основною метою практики — є ознайомлення студентів з технологічним процесом, виготовлення виробів з металу та роботою на технологічному обладнанні.

Мета технологічної практики реалізується шляхом ознайомлення зі змістом і формами роботи на базі практики та виконання конкретних завдань, передбачених програмою практики.

4. ФОРМАТ КУРСУ

Стандартний очний навчальний курс.

5. РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ

Під час практики студентам необхідно розв'язати низку професійно важливих завдань.

- поглиблення теоретичних знань, отриманих із професійно-орієнтованих дисциплін, застосування їх на практиці;
- усвідомлення практичної необхідності технологічних знань і навичок;
- отримання і використання технологічних навичок і системно організованого розуміння в безпосередній практичній роботі;
- придбання вміння розуміти технологічні фактори і явища обробки металу;
- характеристика сировини і основних матеріалів;
- знайомство з основними напрямками і завданнями професійної діяльності майстра з художнього металу, нормативними документами, які регулюють роботу;
- оволодіння вміннями технологічних процесів у відповідності із завданнями практики.

Зміст практики.

До змісту практики входить ознайомлення студентів з особливостями технологічних процесів художньої обробки металів у різних закладах і виконання ними самостійної діяльності.

1. Знайомство зі структурою виробничого закладу, де проходить практика, основними напрямками діяльності і функціями.
2. Вивчення нормативних документів, що регулюють роботу виробництва виробів з металу.
3. Реалізація плану дослідження та обробка його результатів.

6. ОБСЯГ І ОЗНАКИ КУРСУ

Курс: Підготовка бакалаврів	Напрямок, спеціальність, освітньо-кваліфікаційний рівень	Характеристика навчальної дисципліни
Кількість кредитів відповідних ECTS: 3 Модулів: - 1 Змістових модулів: - 3 Загальна кількість годин: 48 Тижневих годин: 24 год.	Для студентів галузі знань 02 Культура і мистецтво, напряму підготовки 023 образотворче мистецтво, декоративне мистецтво, реставрація. Спеціальність «художній метал». Кафедра декоративно-прикладного мистецтва. Освітньо-кваліфікаційний рівень: бакалавр.	Обов'язкова Рік підготовки: 2 Семестр: 3. Лекції - 6 год. Практичні заняття - 42 год., Самостійна та індивідуальна робота: 42 год. Вид контролю: 4 год. залік.

7. ПРЕРЕКВІЗИТИ КУРСУ

Технологічна практика проводиться після опанування студентами навичок роботи із вивченням навчальної дисципліни «Технологія».

8. ТЕХНІЧНЕ Й ПРОГРАМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ/ОБЛАДНАННЯ

Персональний комп'ютер, растровий графічний редактор, векторний графічний редактор, 3 D редактори.

9. ПОЛІТИКИ КУРСУ

Норми етичної поведінки. Відповідно до діючого в Косівському інституті прикладного та декоративного мистецтва кодексу академічної доброчесності, всі учасники освітнього процесу в інституті повинні дотримуватись вимог чинного законодавства України, Статуту і Правил внутрішнього розпорядку Косівського інституту прикладного та декоративного мистецтва, загальноприйнятих моральних принципів, правил поведінки та корпоративної культури; підтримувати атмосферу доброзичливості, відповідальності, порядності й толерантності; підвищувати престиж інституту досягненнями в навчанні та науково-дослідницькій діяльності; дбайливо ставитися до інститутського майна.

Академічна доброчесність. Очікується, що роботи студентів будуть їх оригінальними дослідженнями чи міркуваннями. Студенти не видають за свої результати роботи інших людей. При використанні чужих ідей і тверджень у власних роботах обов'язково посилаються на використані джерела інформації. Під час оцінювання результатів навчання не користуються недозволеними засобами, самостійно виконують навчальні завдання, завдання поточного та підсумкового контролю результатів навчання.

Відвідування занять. Очікується, що всі студенти відвідають усі лекційні та практичні заняття курсу. Студенти мають інформувати викладача про неможливість відвідати заняття. У будь-якому випадку студенти зобов'язані дотримуватися термінів виконання усіх видів робіт, передбачених робочою програмою курсу.

Поведінка на практиці. Очікується, що впродовж лекційних та практичних занять студенти дотримуються діючих правил охорони праці, безпеки життєдіяльності і правил пожежної безпеки, а також знаються на сучасних вимогах щодо безпеки та захисту здоров'я під час роботи з пристроями.

Підсумковий контроль. Диф. залік з даного предмету забезпечує підсумковий контроль, що полягає в оцінюванні рівня засвоєння студентом навчального матеріалу та набування необхідних професійних вмінь на підставі оцінок, отриманих ним на лекційних та практичних заняттях і за результатами виконання самостійної роботи.

10. СХЕМА КУРСУ СТРУКТУРА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ (ОРІЄНТОВНИЙ ТЕМАТИЧНИЙ ПЛАН)

Змістовий модуль I. Теоретичний.

Теоретична частина практики включає збір та підготовку текстового та ілюстративного матеріалів у вигляді реферату за темами:

- паяння твердими та м'якими припоями (основні поняття, припої, флюси, температурні режими);
- шліфування та полірування (сутність процесу, обладнання та інструменти, крицування, матування);
- чорніння (сутність процесу, підготовка до чорніння, нанесення черні, пропалювання черні, температурні режими);
- емалювання (типи емалювання, основні поняття, способи накладання емалі, температурні режими, технологічний процес);
- виготовлення оправ (види оправ, технологія виготовлення, кастові та обідкові оправы, дзеркальні оправы, збірні оправы);
- рухомі з'єднання, браслетні і ланцюжкові замки (ланкові і шарнірні з'єднання, бареттерні з'єднання, штифтові з'єднання, рухомі оправы, замки для ланцюжків і браслетів);
- гальванопластика (гальванічне обладнання, гальванічні процеси при відсутності току і при наявності струму, гальванічне сріблення, гальванічне золочення);
- виколотка і чеканка (загальні відомості, інструменти, процес формування при виколочуванні об'ємів та чеканці, чеканка);
- плавка (процес плавки, температурні режими, плавильне обладнання, флюси, плавка золота, плавка срібла, платини та їх сплавів);
- прокатка і волочіння (сутність процесу при деформації металу, обладнання, прокатка, волочіння).

Результати теоретичної частини практики студент пише у вигляді реферату за вище поданими темами і в кінці практики захищає на кафедрі.

Змістовий модуль II. Навчальна діяльність.

1. Ознайомитись із виробничим закладом (бесіди з майстрами, педагогами).
2. Вести щоденник практики з аналізом роботи кожного дня. У щоденнику відображається зміст проведеної студентом роботи, записуються спостереження, зауваження керівників практики та власні пропозиції й рекомендації щодо оптимізації та проведення практики.
3. Розробити індивідуальний план роботи на період практики.
4. Підібрати пакет діагностичних методик для проведення практики.

Змістовий модуль III. Практична діяльність.

За час практичної діяльності студент детально вивчає технологію, техніку і організацію виробництва за такими питаннями:

- характеристика продукції технічні вимоги та державні стандарти на неї;
- характеристика сировини і основних матеріалів;
- стадії технологічного процесу, структура виробничих підрозділів (склади сировини, виробнича майстерня, склади готової продукції тощо);
- конструкція виробів, ступінь уніфікації конструктивних елементів, наукова організація праці;
- заходи для покращання культури виробництва і виробничої естетики;
- заходи з охорони праці і протипожежної безпеки;
- складення технологічного маршруту одного із видів продукції;
- схема контролю якості продукції і т.п.

На робочому місці студент ознайомлюється з конструкцією обладнання, взаємодією вузлів, правилами пуску і зупинки обладнання, технологічними вимогами до обробки матеріалів, складенням схеми організації робочого місця з розміщенням півфабрикатів (окремих елементів, з'єднань тощо), з розташуванням робітників та їх обов'язками.

Місце проходження технологічної практики – підприємства Косівського району та виробничі майстерні КППДМ ЛНАМ за відповідним профілем.

Технологічна практика починається бесідою з одним із керівників підприємства або відповідного об'єкту, який знайомить студентів із структурою підприємства, номенклатурою продукції, яка випускається, з історією і перспективою розвитку підприємства. Після бесіди проводиться загальна екскурсія по підприємству.

Порядок роботи студентів на місцях встановлюється календарним графіком, який складають керівником практики від закладу і підприємства за узгодженням. Як правило, студент працює на одному із робочих місць. До роботи студент допускається тільки після індивідуального інструктажу з техніки безпеки праці.

За результатами практики студент пише звіт і в кінці практики захищає на кафедрі.

Звітна документація студентів-практикантів.

Після закінчення практики студенти звітуються про виконану роботу, аналізують проблемні ситуації, що виникли під час практики, подають керівнику практики матеріали практики. Керівник призначає дату проведення підсумкової конференції. На захисті практики заслуховуються звіти студентів, обговорюються результати, дається оцінка роботи кожного студента, яка охоплює всі напрямки його діяльності під час практики.

У звітній документації студента-практиканта мають бути:

1. Письмовий звіт про проходження технологічної практики за весь період (2 тижні).

У звіті практиканта мають бути представлені такі пункти:

- характеристика основних напрямків і завдань професійної діяльності практичного;
 - висвітлення всіх етапів практики ;
 - самоаналіз діяльності.
2. Характеристика на студента-практиканта, підписана керівником .
 3. Щоденник технологічної практики.
 4. Індивідуальний план роботи студента-практиканта, затверджений керівником практики.

Розподіл балів для оцінювання практики

№ п/п	Вид роботи	Мах к-сть балів
1.	Письмовий звіт про проходження навчально-технологічної практики	15
2	Характеристика на студента-практиканта, підписана та завірена керівником закладу проходження практики	5
3	Щоденник технологічної практики	10
4	Індивідуальний план роботи студента-практиканта, затверджений керівником практики	5
5	Збір та підготовка текстового та ілюстративного матеріалів у вигляді реферату	30
6	Практична діяльність	20
7	Самоаналіз власної діяльності	5
8	Фото-, відео- матеріали практики	10
	Загальна кількість балів	100

Шкала оцінювання:

A	Відмінно	90 - 100%
B	Дуже добре	82 - 89%
C	Добре	75 - 81%
D	Задовільно	68 - 74%
E	Задовільно (достатньо)	60 - 67%
FX	Незадовільно з можливістю повторного складання	35 - 59%
F	Незадовільно з обов'язковим повторним курсом	1 - 34%

В оцінці результатів практиканта до уваги береться виконання програми

практики та реалізація поставлених завдань, активність, відповідальність та творчий підхід практиканта до дорученої справи, якісна характеристика продуктивності діяльності, якість підсумкової документації та подання її у встановлені терміни.

«Відмінно» ставиться студенту, який у зазначені терміни у повному обсязі і на високому рівні виконав програму практики. Документація оформлена відповідно до вимог і представлена у встановлені терміни. Відгук керівника позитивний.

«Добре» ставиться студенту, який виконав програму практики в повному обсязі з незначним порушенням термінів. Документація оформлена відповідно до вимог, проте представлена з незначним порушенням термінів. Відгук керівника позитивний.

«Задовільно» ставиться студенту, який виконав програму практики не в повному обсязі, допускав прорахунки і помилки в роботі, що свідчать про поверхневому знанні теорії, виявив слабкі здібності. Звітна документація надана вчасно, але не в повному обсязі, є серйозні зауваження щодо її оформлення та змісту, що зажадали доопрацювання. Відгук керівника із зауваженнями.

«Незадовільно» ставиться студенту, який не виконав програму практики, проявив незнання теорії і виявив не сформованість основних навиків майбутньої професійної діяльності. Звітна документація не представлена.

15. Список рекомендованої літератури

Базова:

1. Барадулин В. А. Основы художественного ремесла /В. А. Барадулин. – М., 1979. – 318 с.
2. Бреполь Э. Теория и практика ювелирного дела /Эрхард Берполь. - СПб.: Соло, 2000.
3. Ботин С. Н. и др. Технология сплавов благородных металлов / С. Н. Ботин, В. А. Гусев, В. М. Журавков. – М.: Б.п., 2002.
4. Кнорозов Б. В. Технология металлов и материаловедение /Б. В. Кнорозов, Л. Ф. Усова, А. В. Третьякова и др. — М.: Металлургия, 1987. – 800 с.
5. Лямин И. В. Художественная обработка металлов /И. В. Лямин. – М., 1978. – 109 с.
6. Максимов М. М. Очерки о серебре / М. М. Масимов. – М., 1981. – 205 с.
7. Новиков В. П. Ручное изготовление ювелирных украшений / В. П. Новико. – С-Пб., 1991. – 205 с.
8. Тойбл К. Ювелирное дело / Карел Тойбл. – М., Легкая промышленность, 1982. – 200 с.
9. Федотов Г. Я. Звонкая песнь металла / Г. Федотов. – М.:Просвещение, 1990. – 205 с.
10. Флеров А. В. Материаловедение и технология художественной обработки металлов. – М., 1981. – 287 с.

11. Флеров А. В. Техника художественной эмали, чеканки иковки /А. В. Флеров. – М., Высшая школа, 1986. – 190 с.
12. Хворостов А. С. Чеканка. Инкрустация. Резьба по дереву / А. С. Хворостов. – М., Просвещение, 1985. – 175 с.

Допоміжна:

1. Барадулин В. А. Основы художественного ремесла. – М., 1978. – 255 с.
2. Беда Г. В. Основы изобразительной грамоты. – М., 1969. – 239 с.
3. Ганич Д. И. Русско-украинский и украинско-русский словарь. – К., 1989 – 464 с.
4. Гарси Т. Шедевры немецкого Возрождения. – М., 1984. – 95 с.
5. Жоголь Л.Е. Декоративное искусство в интерьерах общественных зданий. – К., 1978. – 103 с.
6. Жоголь Л. Е. Декоративное искусство в современном интерьере. – К., 1986. – 199 с.
7. Каплан Н. И. Народные художественные промыслы. – М., 1980. – 170 с.
8. Легенький Ю. Г. Від ремесла до творчості. – К., 1990. – 151 с.
9. Рождественский К. И. Радянське декоративне мистецтво. – М., 1980. – 349 с.
10. Рождественский К. И. Советское декоративное искусство. – М., 1977\78. – 285 с.
11. Симонович И.З. Как мастерить сувениры. – К., 1978. – 95 с.
12. Толстой В.П. Популярная художественная энциклопедия. Книга I. – М., 1986. – 447 с.
13. Толстой В.П. Популярная художественная энциклопедия. Книга II. – М., 1986. – 431 с.